

**RĂZBOIUL HIBRID DIN UCRAINA,
MODEL PENTRU ALTE STATE DIN EUROPA ȘI DIN LUME**

**THE HYBRID WAR IN UKRAINE, A POSSIBLE MODEL TO BE
FOLLOWED BY OTHER STATES IN EUROPE AND THE WORLD**

Gl. (r.) prof. univ. dr. Anghel ANDREESCU*

Rezumat: „Moscova nu mai acceptă hegemonia americană.”
„Să transformăm din nou Rusia în imperiu, un imperiu euroasiatic continental.”
„Cordonul sanitar din care face parte și România, desființat.”
„Planul diabolic de dezmembrare al Ucrainei.”
„Ungaria este „calul troian” – cel mai eficient paravan al Moscovei în spațiul euroatlantic.”
„Naționalismul post-Trianon este specific Ungariei dintotdeauna cu aceeași obsesie a Ungariei Mari.”
„Să participăm la schimbarea finală a lumii.”

Aleksandr Dughin – ideologul Partidului Rusia Unită

Cuvinte-cheie: război hibrid, secesiune, cordon sanitar, geopolitică, ideal național, putere regională și superputere, hegemonie, naționalism post-Trianon.

Abstract: „Moscow no longer accepts American hegemony.”
„Let’s transform Russia into an empire again, a Euro-Asian empire.”
„The sanitary cord Romania is part of disbanded.”
„The diabolical plan to dismantle Ukraine.”
„Hungary is the „Trojan Horse”- Moscow’s most efficient shield in the Euro-Atlantic space.”
„Post-Trianon nationalism has always been specific to Hungary, having the same old obsession of big Hungary”
„Let’s participate in changing the world forever.”

Aleksandr Dughin – the ideologist of the United Russian Party

Keywords: hybrid war, secession, sanitary cord, geopolitics, national ideal, regional power and superpower, hegemony, post-Trianon nationalism.

* General (Chestor de Poliție în rezervă), membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, E-mail: xwx52@yahoo.com

După destructurarea explozivă a URSS, Federația Rusă a fost la un pas de a se destrăma, pierzând peste 5 milioane de kmp, rămânând cu 17 milioane de kmp și cu jumătate din populația de 300 de milioane de locuitori.

Decăderea politică, economică și morală s-a concretizat în perioada președintelui Elțin, cu un Produs Intern Brut la jumătate, hiperinflație, crah financiar, fuga capitalurilor, prăbușirea monedei naționale, tutela FMI, rețele mafiote, o sărăcire gravă a maselor, precum și pericolul destrămării în continuare a țării.

Sub conducerea lui Putin ca președinte are loc o redresare în toate domeniile, cu reforme a instituțiilor de forță ale statului, inclusiv a armatei, a finanțelor, a sectoarelor strategice (bănci, industrie militară, energie, transport feroviar), renașionalizarea marilor întreprinderi.

Existența Ucrainei la granițele Rusiei a fost considerată ca o lovitură monstruoasă asupra securității geopolitice a Rusiei, chiar inadmisibilă din toate punctele de vedere, inclusiv de apărare.

Problema ucraineană era considerată ca principala și cea mai serioasă problemă care stă în fața Moscovei, deci măsuri urgente pentru refacerea statului inițial, mai ales în această direcție.

Aleksandr Dughin, ideologul Partidului Rusia Unită, într-o mulțime de lucrări, dar mai ales în „*Bazele Geopoliticii*”, scrisă în anul 1990, destinată rușilor care-și pierduseră idealul național, dar și avertizarea străinilor, îndeamnă la rezistență și la lupta împotriva dușmanilor.

Interesante sunt îndemnul de trezire a sentimentului național, a legitimității post imperiale, de neconceput fără imperiul de altădată.

Statutul de putere regională impus Rusiei de către Occident era/este considerat sinonim cu sinuciderea pentru poporul rus, direcționarea către un nou Imperiu Euroasiatic, a Axei Berlin-Moscova, desființarea cordonului sanitar, accesul Rusiei la tehnologiile de vârf din Occident, sunt câteva din direcțiile de acțiune.

S-a apelat mult la arma energetică a Rusiei, la reorganizarea armatei, a serviciilor secrete de informații, a dictaturii instaurate de „*Țarul Putin*”.

Astfel „*cea mai serioasă problemă care a stat în fața Rusiei, a constituit-o Ucraina, considerată o lovitură monstruoasă la adresa securității Rusiei și inadmisibilă*”²⁹, ce impunea implicit ocuparea Crimeii, ca o poziție strategică și bază militară importantă la Marea Neagră.

---

²⁹ Aleksandr Dughin, *Bazele Geopoliticii*, Editura Euroasiatică, București, 2011, p. 235.

Aleksandr Dughin, în mai multe lucrări, precum: *Teoria lumii multipolare, A patra teorie politică, Sfârșitul economiei, Destin eurosianist*, prezintă foarte clar mai multe puncte de vedere:

- „Moscova nu mai acceptă hegemonia americană”;
- „Multipolaritatea exclude categoric aderarea Ucrainei sau a Belarusului la blocul NATO”;
- „Atât timp cât România este membră NATO și face parte din cordonul sanitar, construit de atlantiști, se impune neutralizarea integrării Moldovei cu România și distrugerea cordonului”³⁰ ;
- „Marea Europă de Est formată din aceleași state de mai sus, plus Cehia, Slovacia, Serbia, Macedonia, Bosnia, Bulgaria, să formeze un spațiu mare independent în cadrul Europei unice”³¹;
- „Să devenim o adevărată forță, să transformăm Rusia în imperiu, să facem din Rusia o superputere”³²;
- „Rusia constituie o societate aparte”;
- „Occidentul și logica construcției sale este o cale spre abis”;
- „Toleranța propagată de Occident este o formă agresivă de impunere a propriilor valori celorlalte culturi și civilizații”;³³

După revenirea lui Putin, în al treilea mandat de președinte al Rusiei, la închiderea Olimpiadei de la Soci s-a pus în aplicare un plan militar minuțios pregătit din timp, specific ofițerilor de informații, de a dezmembra Ucraina și de a ocupa regiuni importante din aceasta.

Sub acoperirea unor exerciții militare de rutină, firești, în partea de vest a Rusiei, s-au mobilizat mii de militari din toate categoriile de arme, cu accent pe trupele speciale bine pregătite, cu experiență în domeniul diversiunii.

Acestea au ocupat rapid instituțiile vitale ale regiunii Crimeea, cele două aeroporturi, sediul parlamentului regional și alte clădiri importante din regiune.

Surpriza a fost totală, neașteptată, cu militari în uniforme, dar fără însemne de grad și de arma din care fac parte; în timp ce la Kiev se perpetuase „Acțiunea Maidanul” – de mai multe zile, organizată și influențată de forțe din afara țării.

³⁰ Aleksandr Dughin, *Teoria lumii multipolare*, Editura Universitatea Populară, Chișinău, 2014, p. 235.

³¹ Aleksandr Dughin, *Destin Eurosianist*, Editura Mica Vlahie, București, 2011, p. 369.

³² Aleksandr Dughin, *A patra teorie politică. Rusia și ideile politice ale secolului XXI*, Editura Universitatea Populară, București, 2014, p. 267.

³³ Idem pct. 4, p. 154.

Rapid s-a ales un nou guvern regional și s-a stabilit desfășurarea unui referendum privind situația regiunii Crimeea.

Putin îi cere Consiliului Federației Ruse aprobarea pentru intervenția în Ucraina, după ce fostul președinte al Ucrainei, fugit în Rusia, antedatează o cerere de ajutor, de intervenție în Ucraina, pentru restabilirea ordinii publice grav tulburate.

Formalitatea fiind îndeplinită, Crimeea și Sevastopolul trec în componența Federației Ruse, chiar înaintea pronunțării populației zonei prin referendum.

Crimeea este cel mai important obiectiv strategic la Marea Neagră, de care Rusia avea nevoie pentru navele sale de luptă.

Scenariul continuă cu proteste declanșate și dirijate în estul Ucrainei, incitați, provocați cetățenii ruși de agenții de informații ruși, luptătorii voluntari, care au ocupat sediile instituțiilor statului ucrainean, în marile orașe, alte localități și au declarat înființarea de republici ale poporului, plus referendumurile de rigoare.

Propaganda rusă de la Kremlin a aplicat scenariile prestabilite, susținând încălcarea gravă a drepturilor etnicilor ruși, chiar uciderea acestora, deși de cele mai multe ori situația era contrară celei prezentate.

Din nefericire reacția SUA și a Occidentului a fost confuză, cu întârziere și fără rezultate palpabile.

Astfel s-a ocupat un teritoriu apreciabil din Ucraina, populat cu peste 2 milioane de oameni.

Abia după o zi, SUA și UE au anunțat sancțiunile împotriva Rusiei, inclusiv excluderea din G-8 și G-7, precum și interdicția de a călători în SUA și Occident, înghețarea activelor, interzicerea comerțului de orice fel cu firme din Rusia.

După acțiunile timide ale forțelor militare și de ordine publică ale Ucrainei, s-a ajuns și la confruntări violente în aceste zone, cu pierderi reciproce de luptători, însă s-a produs ireparabilul, adică cucerirea teritoriului.

Concluzionând, apreciem că nu mai este o delimitare clară dintre războiul convențional și cel atipic cum ar fi simplele tulburări ale ordinii publice care își ating scopurile propuse.

Războaiele neconvenționale de acest gen se duc fără declarații de război, nu după regulile prevăzute în legile și regulamentele militare normale.

Primăvara Arabă, revoluțiile din Orient și Africa de Nord au confirmat această situație aparte, inclusiv punerea în fața faptului implinit, chiar transformarea în lupte sângeroase unde armatele regulate și de interne s-au opus acestor „*revolte comandate*” (Algeria, Egipt, Tunisia, Libia etc.).

Desigur în Ucraina, au urmat ripostele unităților militare și ale celor de interne, însă luptele se prelungesc; sunt costisitoare de ambele părți, cu pierderi enorme de resurse și de vieți omenești.

Rusia alimentează în continuare pe insurgenți cu armament, alte resurse de război, plus luptători din Osetia de Nord, Abhazia, Transnistria, chiar din armata rusă, dar fără uniforma acesteia.

Cota de încredere a „Țarului Putin” a crescut enorm, proporțional cu scurgerile de capital din Rusia, cu pierderi mari de resurse materiale și umane.

De asemenea, prin ajutorul militar dat Siriei, Putin a ajuns la masa tratativelor alături de SUA, deci la nivelul de super putere militară, mai ales și după demonstrația de forță și precizie a rachetelor lansate din Marea Caspică, împotriva insurgenților din Siria.

Referitor la Ucraina, ucrainenii nu mai pot conviețui cu rușii, alte regiuni ale Ucrainei de Est și nu numai, cer și ele autonomie.

Acest tip de război, în afara celui obișnuit, a fost practicat și de unele state vecine cu România în 1989, când mii de militari din fosta URSS, Ungaria, Iugoslavia etc., susținuți de o propagandă foarte bine pusă la punct, s-au infiltrat în România, determinând un număr mare de victime omenești, pierderi materiale în rândul celor care manifestau împotriva regimului.³⁴

Numai experiența și patriotismul unor comandanți din MAPN și MAI au influențat să nu se ajungă la o catastrofă națională, inclusiv cu pierderi de teritorii românești, urmărite avid de Ungaria.

Scopul urmărit de URSS era de a opri cursul separat al României și înlocuirea regimului cu unul obedient Moscovei.

„În vara anului 1989, Ungaria redefinise în mod oficial România ca principalul său inamic și principala sa amenințare, chiar orientându-și politica externă pentru a se focaliza asupra Transilvaniei.”³⁵

Chiar dacă URSS a susținut continuu inițiativele Ungariei împotriva României, Gorbaciov nu a aprobat intervenția militară oficială în România, deși ministerul de externe al Ungariei a pledat pentru aceasta.

„În paralel, Ungaria a promovat, în rândul opiniei publice internaționale, transferul de suveranitate asupra Transilvaniei sau a unei părți din aceasta – de sub autoritatea Bucureștiului.”³⁶

În același timp, Ungaria a transferat multe unități militare fără aprobarea URSS de la granița cu Austria, la granița cu România pentru intervenție.

Ungaria a fost și rămâne „calul troian”, paravanul Moscovei în spațiul euroatlantic, sau cum aprecia Churchill, *Ungaria*: „... nu are amici sau inamici permanenți, doar interese permanente.”

³⁴ Lary Watts, *Cei dintâi vor fi cei din urmă*, Editura Rao, București, 2013, p. 620.

³⁵ Idem pct. 6, p. 667.

³⁶ Idem pct. 6, p. 674.

Naționalismul post-Trianon este specific Ungariei dintotdeauna, controversata lege a maghiarilor de pretutindeni, declarațiile ministrului de externe al Ungariei, după vizita la Moscova, parteneriatul Rusia-Ungaria, vizita recentă a „Țarului Putin” la Budapesta, dar și lecțiile nenumărate oferite de premierul Ungariei la Universitatea de vară de la Băile Tușnad din România, spun totul despre intențiile statului vecin. Interesante sunt și aprecierile politologului german Hardy Schloer, referitoare la România.³⁷

Acesta apreciază că România trebuie să-și croiască propria poziție față de criza din Ucraina și să discute separat cu Rusia.

Schloer credea (în anul 2015) că Rusia va anexa o parte din Ucraina de Est și Sud pentru a tăia ieșirea la mare a Ucrainei, o parte din Moldova (vezi Transnistria).

Acesta aprecia că aducerea țărilor din Europa de Est la UE a fost o mare greșeală, iar România ar trebui să ia inițiativă în crearea coridorului estic al cooperării economice, a consolidării sectorului agricol în această parte a Europei.

În concluzie apreciem că diversitatea măsurilor întreprinse de autoritățile politice maghiare, în anul 1989 împotriva României, continuate cu atrocitatea evenimentelor de la Târgu Mureș și mai ales de la Harghita și Covasna specifice popoarelor migratoare, amestecul continuu în treburile interne ale României, de obstrucționare a sărbătoririi Centenarului Unirii, propaganda desfășurată, nu mai pot fi tolerate de factorii politici din România.

Modelul românesc de protecție al minorităților naționale a fost apreciat de instituțiile europene, chiar dat ca exemplu pozitiv în realizarea armoniei interetnice, însă reprezentanții minorității maghiare, din țară, dar mai ales din afara țării contestă în continuare încălcarea drepturilor și a libertăților de către autoritățile române.

„Scopul acestor acțiuni este foarte evident, secesiunea Transilvaniei sau a unei părți din aceasta.”³⁸

De aceea, factorii politici din România, instituțiile statului rămân, trebuie să continue dialogul, dar și riposta legală față de cei care continuă să comită fapte în contradicție cu legea penală, până nu va fi prea târziu pentru această țară.

De fapt să urmărim exemplele statelor din UE pe această linie, respectiv: Franța, Spania, Italia etc., unde minoritățile nu se bucură de avantajele celor din România.

---

³⁷ Hardy Schloer este director general executiv și fondatorul grupului de consultanță *Schloer Consulting Grup* din Germania.

³⁸ Colectiv, *Acțiunile separatiste care vizează România*, Editura Rao, București 2016.

„Românii au de asemenea ideea că toate religiile sunt la fel de morale. Aceasta generează o doză de toleranță din partea românilor față de naționalități și religii.”³⁹

BIBLIOGRAFIE

- Colectiv, *Acțiunile separatiste care vizează România*, Editura Rao, București, 2016;
- DAVID D., *Psihologia poporului român*, Editura Polirom, Iași, 2015.
- DUGHIN A., *A patra teorie a lumii. Rusia și ideile politice ale secolului XXI*, Editura Universitatea Populară, Chișinău, 2014;
- DUGHIN A., *Bazele Geopoliticii, Vol.1 și 2*, Editura Euroasiatică.ro, București, 2011;
- DUGHIN A., *Destin Eurosianist*, Editura Mica Vlahie, București, 2017;
- DUGHIN A., *Teoria lumii multipolare*, Editura Universitatea Populară, Chișinău, 2014;
- WATTS L., *Cei dintâi vor fi cei din urmă*, Editura Rao, București, 2013;

---

³⁹ David Daniel, *Psihologia poporului român*, Editura Polirom, Iași, 2015, p. 269.